

Dosarul nr. 3ra-1183/ 21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud. I. Rusu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, A. Gheorghieș, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul teritorial Soroca al
Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul sătesc
Pelinia, raionul Drochia, cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

a constatat:

La 09 noiembrie 2020, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul sătesc Pelinia, raionul Drochia
privind anularea deciziei nr.3/18 din 28 iulie 2020 a Consiliul sătesc Pelinia „cu
privire la aprobarea planurilor geometrice și lista bunurilor imobile proprietate
publică nr. xxxxxxxx”.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la 28 iulie 2020, Consiliul
sătesc Pelinia a adoptat decizia nr. 3/18 „cu privire la aprobarea planurilor
geometrice și lista bunurilor imobile proprietate publică nr. xxxxxx”.

Conform pct.1 a părții dispozitive a deciziei nominalizate, Consiliul sătesc
aprobă planul geometric al bunului imobil cu nr. xxxxxxxx cu suprafața de 0,392 ha
proprietate Administrației Publice Locale, domeniul privat, modul de folosință
pentru construcții și în pct.2 aprobă lista bunurilor imobile proprietate publică a
unității administrativ teritoriale Pelinia, întocmită în cadrul lucrărilor de delimitare.

A invocat că în rezultatul exercitării controlului obligatoriu de legalitate,
Oficiul a constatat că dispoziția în cauză contravine actelor normative în vigoare.

La 10 septembrie 2020, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a
notificat Consiliul sătesc Pelinia privind ilegalitatea deciziei nominalizate,
solicitând abrogarea deciziei, însă răspuns nu a primit la notificarea sa.

Reclamantul a precizat că decizia Consiliului sătesc Pelinia nr. 3/18 a fost publicată în Registrul actelor locale, fără anexele corespunzătoare, cu nota informativă care nu corespunde cerințelor anexei nr.1 al Legii nr.100/2017 privind actele normative și fără procesul-verbal care ar demonstra că au avut loc consultări publice.

În drept, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a invocat prevederile art.68 alin.(4) Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, art. 278 CPC, art.189, art.196, art.206 alin.(1) lit. a), art. 208 alin.(1), art. 211, art. 212, art.214 alin.(4), art. 224 din Codul administrativ.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr.3/18 din 28 iulie 2020 a Consiliului sătesc Pelinia „cu privire la aprobarea planurilor geometrice și lista bunurilor imobile proprietate publică nr. xxxxxx”, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea 14 ianuarie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, ca neîntemeiată.

La 08 februarie 2021, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, anularea hotărârii din 14 ianuarie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea din 14 ianuarie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Curtea de Apel Bălți a stabilit că actul administrativ contestat nu este un act administrativ normativ, respectiv prevederile art. 10/1 alin. (2) al Legii privind administrația publică locală nu sunt aplicabile speței, iar în asemenea împrejurări petrecerea consultărilor publice nu este obligatorie.

Instanța de apel a conchis că erorile admise de Consiliul sătesc Pelinia la plasarea deciziei nr. 3/18 din 28 iulie 2020 „cu privire la aprobarea planurilor geometrice și lista bunurilor imobile proprietate publică nr. xxxxxxxx” în Registrul de stat al actelor locale, nu sunt suficiente pentru declararea nulității actului administrativ individual legal adoptat, în situația în care actul contestat nu conține vreun viciu deosebit de grav, ce ar putea afecta legalitatea acestuia, și nici un alt careva temei de nulitate prevăzut la art. 141 alin. (2) Cod administrativ.

Curtea de Apel Bălți a concluzionat că actul administrativ contestat a fost emis în condiții legale, Consiliul sătesc Pelinia, la adoptarea deciziei, a acționat reieșind din competențele acordate prin lege, în limitele împuternicirilor și scopului pentru care a fost investit în acest sens, fiind respectată procedura de elaborare și adoptare a actelor administrative, iar temeiuri de anulare a acestuia nu au fost identificate.

La 13 octombrie 2021, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, care ulterior **la 19 noiembrie 2021** a fost completată cu motivare, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de

fond cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată (f. d. 129-130).

În motivarea cererii de recurs, recurentul și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate, deoarece Curtea de Apel Bălți, incorect a invocat faptul că actul administrativ contestat, nu este un act normativ și prevederile art.101, alin.(2) al Legii privind administrația publică locală nr. 436/2006. nu sunt aplicabile speței.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 30 septembrie 2021, fiind notificată recurentului la 07 octombrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul anexat la dosar (f.d. 117). Decizia motivată din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost notificată Oficiului teritorial Soroca al Cancelariei de Stat la 01 noiembrie 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d. 127).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 13 octombrie 2021, iar recursul motivat la 19 noiembrie 2021 prin intermediul oficiului poștal, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 03 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului Consiliul sătesc Pelinia, raionul Drochia a fost expediată copia recursului depus de Oficiului teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință la recursul Oficiului teritorial Soroca al Cancelariei de Stat.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni

de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu